

Herr Ambitiös

Gång på gång hade han valt att stå helt naken inför hela världen, med det mest intima hängande fritt. Han hade inget att skryta med, men som han skröt! Och alla tyckte den var, han var, enorm.

Han lyckades få andra att tro, att det möjliga var omöjligt. För att sedan hänföra och förföra, genom att göra det omöjliga möjligt. Med en osynlig sköld mot destruktiv kritik och en direktlinje in för konstruktiv kritik.

Med så lätta steg att de blivit överflödiga, svävade han en meter ovanför marken, där alla andra traskade på. När resten av världen stod stilla och höll andan en stund, passade han på att ta tre, fyra språng. Det är därför man på håll kunde skymta hans ryggstavla, där han flög fram och inte vände sig om.

En strålande uppvisning sedan. Balansgång på lina. Ingen trodde sina ögon där han lätt trippade från ena sidan till den andra på tå. Rakt fram i ett graciöst skynda på, balanserandes en laptop på huvudet. Armarna var inte ens utsträckta. Jublet från den samlade massan var explosivt som ett nyårsfyrverkeri. Men beundrande blickar möttes i tomhet, för han var redan borta. På väg mot nästa uppdrag. Med ännu ett mvg att lägga till livsmeritlistan.

Det var inte som man kunde tro, en mans eskapader vi såg. Utan hans underbart planlagda verklighet. Hans harmoniska samspel med tid och rum.

För så mycket hade han sett, hört och upplevt att hans bruna ögon aldrig kunde bli blå.

När det talades om honom blev superlativer klichéer. Av sitt slit stank han inte svett, han doftade framgång. Beskrevs som mirakelförföljd, ett oförklarligt fenomen vars närvaro orsakade kollektiv gåshud. Inte perfekt, även han försakade, men med precision. Kanske narcissistiskt samvetslös?

Denne ... Herr Ambitiös

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren H Helix med Poeter.se id #6455 innehar upphovsrätten